

*'Ze bracht een zoon ter wereld, haar eerstgeborene; ze wikkelde hem in een doek en legde hem in een kribbe'.
Lucas 2:7*

Deze VRIJBRIEVEN worden samengesteld door De Gele Bus; Nicoline Swen en Helene Westerik in samenwerking met verschillende geloofsgemeenschappen in Oost- en Noord Nederland, veelal lid van Vrijzinnigen Nederland.

Hebt u ook een bijdrage of een vraag/opmerking? Mail naar degelebus@swen.nu
Of bel: 06 43167139 (Helene Westerik)
06 22497969 (Nicoline Swen)

Lieve mensen,

Op straat lopend of in een supermarkt, overvalt ons geregeld een soort ontroering. Door alle mensen met mondkapjes op. Door de aanblik van onze kwetsbaarheid. Van onze pogingen om niet kwetsbaar te zijn. Maar we zijn het toch....

Net zoals dat kind in dat eeuwenoude kerstverhaal – **zacht & kwetsbaar.**

Dichtbij huis, daar moeten we nu onze zachtheid, onze liefde en onze toevlucht zoeken.

Dichte deuren,
OPEN RAMEN.
Omdat kerst gaat over **SAMEN.**
Samen vullen wij de kerstnacht met
Klanken van Verbinding

Als je eenzaam bent,
wens ik je liefde.
Als je je down voelt,
wens ik je vreugde.
Als je bezorgd bent,
wens ik je vrede.
Als je je leeg voelt,
wens ik je hoop.
Goede dagen
gewenst!

Meer dan ooit wordt de essentie van kerst duidelijk: niet in pracht en praal, niet in mooie, grote kerken, maar 'gewoon' in ons eigen huis worden we **herinnerd aan het Licht** van de wereld. Dat in en bij ons wil wonen. Bij iedereen op een andere, eigen manier. Misschien maakt deze vrijbrief de herinnering ook in u wakker.

Hartelijke groet Helene en Nicoline

De grote conjunctie van Jupiter en Saturnus 2020

Jupiter en Saturnus verschenen op de avond van de 21ste december als een ogenschijnlijke 'dubbelplaneet' aan de nachtelijke hemel van de aarde. Met het blote oog leken de twee gasreuzen a.h.w. samen te smelten, het astronomisch fenomeen 'conjunctie' (samenvoeging) deed zich voor. En dat in de kortste nacht van het jaar, waarna het Licht weer aan kracht zal winnen. Net als toen?

Ideeënbus

Zet een kaars voor je en kijk in de vlam, al is het maar vijf minuten per dag, en ik beloof je dat het je leven zal veranderen. (Mansukh Patel)

Wek mijn zachtheid weer.
Geef mij terug de ogen van een kind.
Dat ik zie wat is.
En mij toevertrouw.
En het licht niet haat. (H. Oosterhuis)

POSTCARD

Lieve Nico,
Wat is het fijn om samen
met jou in de Gele Bus op
weg te zijn.
Dank je wel! Helene

Liefs uit:

Aan wie stuurt u een kaartje?

Lieve Helene,
Ja, we maken samen een
prachtige reis. Ook door
onze passagiers! Liefs, Nico

De zon komt op in 't oosten

- Coot van Doesburgh

De zon komt op in 't oosten
Aan 't einde van de nacht
En zal ons weer gaan troosten
Men nieuwe stralenkracht.

De nachtelijke stilte
Die eindelijk verdwijnt.
De zond verdrijft de kilte.
Aan 't duister komt een eind.

Nu wordt het licht geboren.
Zo kwetsbaar als een kind
laat God hier van zich horen.
De liefde overwint.

En gaat hij straks weer onder,
Niet bang zijn voor de nacht.
Daarna volgt weer het wonder
Vol warmte, licht en kracht.

LAAT JE DROOM BESTAAN

Met ogen dicht heb ik gekeken,
zag de wolken breken en het licht ging aan.

Ik wist geen weg, maar iemand riep toch
en de wereld sliep nog. Laat je droom bestaan.

Ik droeg mijn jas, de kleuren gloeiden
en bloemen bloeiden op de bleke maan.

Toen kwam de zon, nog half verborgen.
Zo begon de morgen. Laat je droom bestaan.

Een donderslag, een bliksemschicht,
mijn gouden jas vloog uit het zicht.

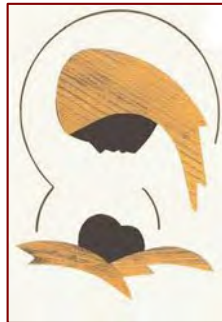
De kleuren werden vaag en donker
en ik was alleen.

Mag ik terug, naar lang geleden,
naar een ander heden. Ik heb ver te gaan.

De wereld wacht, en 't licht zal doven.
Maar ik blijf geloven. Laat je droom bestaan.

Geef mij mijn toverjas,
Mijn toverdromenjas.

Tim Rice (Vertaald door: Martine Bijl)

Zachtheid voor
jezelf is geen
vrijbrief om er dan maar op los te
leven maar een voorwaarde om te
kunnen leven vanuit compassie.

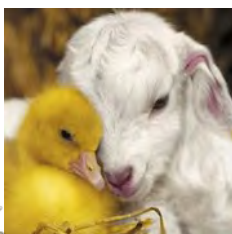

Het gewicht van een sneeuwvlok

"Zeg, hoeveel weegt een sneeuwvlok?" vroeg een mees aan een wilde duif. "Minder dan niks", gaf die ten antwoord. "Dan moet ik je een merkwaardig verhaal vertellen", zei de mees. "Ik zat op de tak van een den, dicht bij de stam, toen het begon te sneeuwen. Niet hevig, met stormgeweld, nee, als in een droom, zonder geluid of gewicht. Omdat ik niets beters te doen had, begon ik de sneeuwvlokken te tellen die op de twijgen en naalden van mijn tak vielen en daaraan bleven hangen. Op de kop af drie miljoen zeventienhonderd eenenveertigduizend negenhonderd éénenvijftig waren het er. Toen de drie miljoen zeventienhonderd eenenveertig duizend negenhonderd tweeënvijftigste vlok omlaag kwam – minder dan niks, zoals je zegt – brak de tak af." Daarop vloog de mees weg. De duif, sedert de dagen van Noach gespecialiseerd in dit soort vragen, zei na enig nadenken bij zichzelf: "Misschien ontbreekt er nog maar één stem van één enkele mens om de vrede in de wereld te verwirkelijken."

Weetje: Er is sprake van zacht licht wanneer de schaduwen verdwijnen en alles in elkaar overvloeit.

Mag de Eeuwige je rust geven
om de zaken te accepteren die je niet kunt veranderen,
moed om de zaken te veranderen die je wel kunt veranderen
en de wijsheid om het verschil tussen die twee te weten.